

### **Κείμενο Άρθρου 13 Ν.146/1914**

Οστις κατά τας συναλλαγάς ποιείται χρήσιν ονόματος τινός, εμπορικής επωνυμίας ή ιδιαίτερου διακριτικού γνώρισματος καταστήματος ή βιομηχανικής επιχειρήσεως εντύπου τινός, κατά τρόπον δυνάμενον να προκαλέσει σύγχυσιν με το όνομα, την επωνυμία ή το ιδιαίτερον διακριτικό γνώρισμα, άτινα έτερος νομίμως μεταχειρίζεται, δύναται να υποχρεωθεί υπό του τελευταίου εις παράλειψιν της χρήσεως. Υποχρεούται δε προς τούτοις απέναντι του ζημιωθέντος εις ανόρθωσιν της προσγενομένης ζημίας, εάν εγνώριζεν ή ώφειλεν να γνωρίζει, ότι δια της καταχρήσεως ταύτης ηδύνατο να προκληθεί σύγχυσις.

Προς το ιδιαίτερο διακριτικό γνώρισμα εξομοιούνται και εκείνα εν γένει εκ των σημείων καταστήματος ή επιχειρήσεως τινός, τα οποία θεωρούνται εις τους σχετικούς κύκλους των συναλλαγών ως ιδιαίτερα διακριτικά αυτών.

Ως ιδιαίτερο διακριτικό γνώρισμα θεωρείται και ο ιδιαίτερος διασηματισμός ή ιδιαίτερα διακόσμησις των εμπορευμάτων, της συσκευής ή του περικαλύμματος αυτών, εφ' όσον είναι γνωστά εις τους σχετικούς κύκλους των συναλλαγών ως διακριτικά σημεία των ομοίων εμπορευμάτων άλλου τινός.